

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.145
3 agost 2018
1'70 euros

la veu de Benicarló

MERDA

**Infraestructures pluvials i fecals deficientes
provoquen problemes a la platja**

CONCERT DE PEL·LÍCULA A BENICARLÓ!

1145

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

El futur dels porcs (i no és un eufemisme)

Dèiem, allà pels voltants de finals del segle passat, en una de les editorials que vam fer quan des de La Veu va fer una mena d'auditoria mediambiental del nostre poble que "el tractament del nostre estat ambiental repercuteix en la nostra vida quotidiana, en la nostra salut i en tenir un entorn més saludable. Hauria d'haver passat ja a la història allò tan comú que era ficar el cap sota l'ala, mirar cap un altre lloc, o tirar la merda sota la catifa, etc, quan parlem de la nostra salut ambiental. Però sembla que no és així". Doncs igual que llavors comentàvem, sembla que continuem amb els mateixos tics autodestructius que ens han provocat i ens provoquen tota mena de problemes

que, tot hi veure les seues conseqüències, ens perjudiquen. A nosaltres i a les generacions futures.

No hem après. Ens va el garrot i no som capaços de ficar-nos seriosos davant un problema que ja no és futur, és realitat, i que condiona a la pròpia humanitat: la vida en el nostre planeta. Així de clar, sense embuts. Sembla que encara no ens hem adonat que només en tenim un de planeta i que la "tirita" de l'autocuració o regeneració que tan predicaven alguns ja no és prou per aturar l'hemorràgia que li hem provocat. El cas del tancament d'una zona de bany de la part sud del Morrongo no és una cosa nova, sobretot perquè està provocada per errors passats que no hem sabut, o no hem volgut, eradicar. La qüestió estètica, que ens passe justament al costat d'una bandera blava, hauria de fer-nos caure la cara de vergonya pel que representa. I en aquesta platja en portem de situacions així...

No, no volem ficar ací el dit a la nafra, pel que fa a l'actuació d'aquest equip de govern, seria injust, però dóna a entendre com de malament hem fet, tots, però tots, les coses. Abans i ara! Vorem el futur.

Això sí, amb una multa milionària d'Europa... per porcs. I no és cap eufemisme.

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola: esta clar que amb el tema d'esta setmana, els porcs, al costat de nosaltres, són com les germanetes de la caritat. Les connexions il·legals d'aigües residuals a pluvials dóna fe del que com som. Però al final és tan culpable qui ho fa com qui ho permet. No serveixen les excuses. Ja hem mirat massa vegades cap un altre lloc i només piulem quan surt la merda al carrer. Esta panissola és per a tots nosaltres, per la deixadesa a la que hem sotmès, i sotmetem la nostra casa: el nostre planeta.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

Còmic publicat a La Veu n°434, 21 de Maig de 2004

Per Xavi Burriel

A la busca de l'aigua perduda

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ" twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

www.3x4.info

La **calamanda**

benicarló al dia

diario digital de benicarló

Infraestructures pluvials i fecals deficientes provoquen problemes a la platja

texREDACCIÓ

Benicarló s'ha vist obligada a tancar un xicotet tram de platja al bany per contaminació microbiològica. Xaro Miralles, alcaldessa de la ciutat, va explicar que “les últimes anàlisis realitzades han detectat una xicoteta contaminació, per la qual cosa era necessari fitar la zona”. Es tracta, com va explicar, d'un xicotet tram de 25 metres de la Platja del Gurugú, que envolta a un desguàs “que ja ha donat problemes en altres ocasions”.

El tram tancat al bany estava convenientment senyalitzat per als usuaris. La causa de la contaminació va ser, com en altres ocasions “les recents pluges, que arrosseguen residus de tota mena al sobreixidor”. L'alcaldessa del municipi va reconèixer que “tenim un problema en aquest punt, que anem a intentar solucionar amb la col·laboració de l'administració autonòmica”.

Justament en el passat ple ordinari celebrat el dijous, l'edil de Ciudadanos (Cs) a l'Ajuntament de Benicarló Jose María Compte reclamava “una solució urgent als abocaments d'aigües residuals que afecten la ciutat” i va assenyalar que “la solució davant aquest problema de vessaments només arribarà mitjançant un pacte i el consens de tots els partits polítics”. Compte va denunciar que “la ciutat presenta problemes en els col·lectors d'aigües residuals i pluvials”, al mateix temps que assenyalaria que “aquesta situació provoca que quan plou intensament, s'ocasionen abocaments d'aigües fecals a les platges, produint tancaments temporals de les mateixes per contaminació bacteriana”, com ha ocorregut ara.

En aquest sentit, Compte va criticar que “el creixement urbanístic dels últims anys i la distribució històrica del clavegueram de la ciutat, fan que tot açò siga un problema històric que requereix d'una solució a llarg termini”. Per açò, el regidor va insistir en “la importància d'impulsar un compromís per part de tots els grups municipals, al marge dels colors i interessos

ve de la p gina anterior

partidistes, per a solucionar un greu problema medi ambiental que pot repercutir en problemes de salut per als veïns i en conseqüències econòmiques negatives per al nostre turisme”.

Així mateix, Compte apostava per “actualitzar els col·lectors a les necessitats actuals i de futur per a la població de Benicarló i realitzar una planificació exhaustiva dels serveis abans de començar les noves urbanitzacions en la localitat. També serà necessari treballar intensament per la conscienciació de la població per a evitar irregularitats en l'abocament de certs residus pel clavegueram o col·lectors pluvials”. L'edil, bussejador afeccionat, va desvetllar que els fons de la Platja del Morrongo està plena de tovalloles netejadores, que no es poden reciclar.

MULTA MILIONÀRIA

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TUE) ha condemnat a Espanya a pagar una suma de 12 milions d'euros per incomplir les normes europees sobre tractament d'aigües residuals urbanes i imposarà una multa coercitiva d'11 milions d'euros per cada semestre que persistisca l'incompliment a partir de dimecres passat, 25 de juliol. El cas es remunta a 2010, quan la Comissió Europea va portar l'Estat davant la Justícia europea després d'haver comprovat que diverses aglomeracions urbanes amb més de 15.000 habitants no disposaven ni de sistemes col·lectors ni de sistemes de tractament d'aigües residuals urbanes. El TUE va confirmar l'incompliment en una sentència dictada a l'abril de 2011.

L'Executiu comunitari va denunciar de nou a Espanya l'any passat perquè l'Estat seguia sense complir la sentència en 17 aglomeracions i va sol·licitar una multa coercitiva de 171.217 euros per cada dia de retard i una suma a l'alça de 19.303 euros per cada dia transcorregut entre la data de la sentència de 2011 i la seua plena execució.

En la sentència d'aquest dimecres, el TUE declara que Espanya no ha complit la seua obligació d'acatar la sentència de 2011 perquè en finalitzar el termini fixat per la Comissió Europea per a la seua execució (31 de juliol de 2013), les 17 aglomeracions seguien sense disposar de sistemes col·lectors i de tractament d'aigües residuals urbanes.

Les ciutats o urbanitzacions infractores assenyalades per Brussel·les són Matalascañas, Alhaurín el Grande, Isla Cristina, Tarifa, Coín, Estepona-Sant Pedro de Alcántara, Nerja, Barbate, Gijón, Santiago de Compostel·la, Aguiño-Carreira-Ribeira, Vigo, Benicarló, Peníscola, Teulada-Moraira, Valle Guerra nordeste i Valle de Güímar, aquestes dues últimes a Canàries.

El tribunal de Luxemburg ha argumentat que la inexistència de sistemes col·lectors o de tractament d'aigües residuals poden perjudicar el medi ambient i han de considerar-se "incompliments greus". A més, ha

subratllat que, malgrat els esforços "significatius" d'Espanya, el caràcter "especialment perllongat" de la infracció constitueix "una circumstància agreujant". Així, remarca que la plena execució de la sentència de 2011 no es produirà abans de l'any 2019, la qual cosa equival a un retard de 18 anys pel que fa al termini que fixa la directiva (31 de desembre de 2000).

El TUE també ha assenyalat que el nombre d'aglomeracions i els nombrosos procediments per incompliment incoats contra Espanya "justifiquen l'adopció d'una mesura dissuasòria" per a evitar "que es repetisquen en el futur infraccions anàlogues".

Durant el litigi, Espanya va argumentar que ja estan en regla Teulada, Benicarló, Peníscola, Estepona (Sant Pedro de Alcántara), Valle de Güímar nordeste (Valle Guerra), Aguiño-Carreira-Ribeira, Vigo i Santiago de Compostel·la. Amb tot, els jutges han considerat «pertinent» imposar a Espanya una multa coercitiva i una suma a l'alça. Sobre la primera sanció, els jutges van justificar la seua aplicació pel nombre de municipis afectats i els molts procediments per incompliment contra Espanya i van opinar que és una mesura «dissuasòria» que evitarà que es repetisquen infraccions similars en el futur. Els 11 milions per semestre, segons els jutges, hauran d'abonar-se fins a la plena execució de la sentència de 2011.

APROVAT EL PLA GENERAL ESTRUCTURAL

text i foto NAT LIA SANZ

L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, ha exigít a PP i Ciutadans que expliquen quin és el seu model urbanístic per a la localitat. És la reacció de la primera edil a la decisió dels dos partits d'oposar-se en l'últim ple a l'aprovació del Pla General Estructural, un document que és imprescindible per a l'aprovació definitiva del futur Pla General d'Ordenació Urbana. Miralles considera que la postura dels grups de l'oposició és "una irresponsabilitat que obeeix a interessos merament electoralistes". El Pla General Estructural va ser aprovat amb els vots de l'equip de govern i l'alcaldesa confia que el nou Pla General d'Ordenació Urbana pugui ser una realitat en el primer semestre de 2019.

En opinió de Miralles, "el que s'amaga sota aquesta negativa és la pugna entre el Partit Popular i Ciutadans per un grapat de vots en la costa nord". Una disputa que "només es pot mantenir amb una mentida, recorrent a la ficció que en algun moment es podrà urbanitzar en aquesta zona de la localitat". Els dos partits en l'oposició van basar la seua negativa a aprovar el pla durant el passat ple en la recent aprovació del Pativel per part de l'administració autonòmica, que tanca la possibilitat d'urbanitzar la costa nord de Benicarló.

A l'alcaldesa li sembla especialment "irresponsable" l'actitud del portaveu del Partit Popular, Juan Antonio Mañá, que durant tota la tramitació prèvia "sempre ha estat d'acord amb les propostes introduïdes pels tècnics que s'encarreguen de la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Benicarló".

Sobre aquest tema, Miralles recorda que "ja han passat 14 anys des de l'inici de la revisió de l'actual PGOU, vigent des de 1986". I explica que ha passat tant temps perquè durant els 8 últims anys de govern local del PP, entre 2007 i 2015, "es va preferir optar per compromisos electorals com va reconèixer l'últim

regidor d'urbanisme".

L'alcaldesa parla de "mantenir la ficció" perquè "els regidors del PP de l'època i el Sr Mañá, eren plenament conscients que les seues promeses electoralistes no podrien dur-se a terme perquè en el document de referència redactat per la Generalitat Valenciana en temps del Partit Popular, en 2011, es deixava molt clara la prohibició d'edificar des de la Rambla de Cervera fins a Vinaròs".

Per a Xaro Miralles, resulta "molt greu" que "mancant un altre argument, el senyor Mañá haja hagut de recórrer a última hora, de forma improvisada i a la desesperada, a la possible incidència negativa que el PATIVEL podria tenir en el nou Pla General de Benicarló, sense dir ni una paraula sobre el PATRICOVA, quan aquest pla sí que té influència sobre el desenvolupament urbanístic local". Dos plans d'acció territorial que s'han de tenir en consideració obligatòriament en el document de planejament.

No obstant açò, l'alcaldesa vol llançar un missatge de tranquil·litat a la ciutadania de Benicarló, perquè "malgrat les pedres que l'oposició posa en el camí, en el ple del passat dijous es va aprovar la remissió del Pla General Estructural a la Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Ordenació del Territori, amb el que si tot va bé, en el primer semestre de 2019, després de 15 anys de tramitació, Benicarló podrà tenir un nou Pla General d'Ordenació Urbana". Un document que és fonamental per al desenvolupament "sostenible" d'una ciutat mediterrània i amable amb una població màxima al voltant de 40.000 habitants, en la qual "aspirem a colmar la ciutat, a desenvolupar-la des del centre cap a l'exterior, a crear una ciutat per a viure-la, a desenvolupar sòl industrial, activitats econòmiques i un turisme de qualitat. En definitiva un desenvolupament urbanístic mogut única i exclusivament per l'interès general i no pels interessos particulars d'uns pocs i per l'urbanisme

Libreria Copisteria
GRÉVOL

Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Libreria Copisteria
GRÉVOL

-Còpies B/N - Color tot tipus tamany

-Libreria General i Musical

-Papereria

mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

LLOCS I NOMS DE BURJASSOT

text JOAN HERAS

Des de fa una trentena llarga d'anys la poesia de l'Estellés batega d'una manera viva, amb un gust inconfusible, en el meu paisatge íntim. I durant tots aquests anys Burjassot se m'ha anat definint, vers a vers, com un poble de regust quasi mític, com un escenari precís en què la vida s'hi dibuixa quotidianament, sense pretensions ni ínfulas de cap mena, amb tots els colors i matisos possibles –en els disigs del cos, en les converses de carrer, en les renúncies, en les besades, en tantes tragèdies latents, en la mort que ens visita massa inesperadament...

Finalment he conegut Burjassot, aquest poble que és i ja no és l'escenari de tants versos plens de vida que l'Estellés va anar escampant torrencialment per tota la seva obra. Hem resseguit sense pressa, d'una manera humil, quasi devota i plena d'amor, els vint-i-cinc punts de la ruta per tot el poble que la Fundació Vicent Andrés Estellés ens proposa per poder conèixer els llocs i els noms que van anar definint la vida i l'obra del poeta. I així, com uns pelegrins que fan de la memòria un nou esclat de vida, ens hem aturat a cada punt –alguns amb un poema inscrit en un mural de rajoles de ceràmica- i hem conegut la rellevància biogràfica de l'indret gràcies a un "qr" que ens obre un àudio explicatiu i amb poemes recitats. D'aquesta manera, desordenadament i plens d'emoció –en definitiva, d'una manera essencialment estellesiana-, hem conegut el lloc on va néixer -una casa ja inexistent convertida en bloc de pisos- i la casa on va morir la seva filleta Isabel, la seva estàtua assegut en un banc de la plaça de l'Ajuntament, l'ermita de sant Roc, les sitges, la porta de l'edifici del carrer de Josep Carsí on va escriure el Llibre de meravelles i on va passar els darrers dies, el forn de l'avi matern i el forn del pare, el cementiri on comparteix nínxol amb la seva filleta i amb la seva estimada Isabel, l'institut que des de l'any 1985 porta el seu nom, el carrer que porta el nom del ceramista Llopis –l'artista i artesà que li va posar a les seves mans tota una biblioteca personal que li va permetre descobrir els grans tresors de la literatura universal i de la catalana-, la Casa de Cultura que acull la Fundació Ca Bassot i la força de la resistència cultural i política –amb un sentit homenatge a Guillem Agulló-, el passeig de Concepción Arenal amb els seus bars i la seu de la banda, la plaça de la Constitució –popularment coneguda com a plaça del País Valencià- on hi va romandre durant uns anys una estàtua seva que va

Fronteres

Des de fa una trentena llarga d'anys la poesia de l'Estellés batega d'una manera viva, amb un gust inconfusible, en el meu paisatge íntim.

ser agredida reiteradament per les bandes nacionalistes espanyoles, l'horta que es debat en una resistència agònica entre l'expansió urbanística i un trist abandonament, etc, etc. I hem sentit els trens –ara reconvertits en metro- que creuen les tardes lentes de diumenge, el mercat dels dimecres i l'estesa de caixes amb rastres de fulles d'enciam, la dèbil presència d'una llengua conscientment minoritzada i el pes dels anys en un poble que ja és ciutat que cada dia viu més vinculada i unida a una ciutat de València –les facultats de ciències de la universitat, les instal·lacions dels mitjans públics de ràdio i de televisió- que va creixent com una feroç teranyina.

Ara Burjassot ja té per a nosaltres una corporeïtat concreta. Ara podrem retrobar els noms i els llocs d'uns poemes i d'una biografia amb una concreció quasi científica, radicalment experiencial. Però curiosament el fet d'haver conegut els llocs d'una vida i d'una part important d'una obra poètica no li han fet perdre aquest aire quasi mític que per a mi tenia el poble –ara ja ciutat- de Burjassot. La nostra emoció en conèixer aquest grapat d'indrets no ha fet res més que donar encara més vida a uns llocs que per a nosaltres són essencialment poesia. I si el caràcter mític de Burjassot no es perd –ni tampoc s'infla desmesuradament- és precisament perquè la poesia estellesiana tan arrelada a la vida fa d'aquest escenari de carrers, d'unes cases, d'uns forns, d'unes esglésies, d'uns trens o d'una horta el paisatge sincer, particularíssim i per això terriblement universal, de la vida amb tots els seus colors, gustos i matisos.

Abans de deixar físicament Burjassot hem anat, una altra vegada, al cementiri i hem deixat un petit ram de roses i una postal –amb roses i gats- amb unes paraules d'agraïment. I ara, de nou a casa, ens queden els seus versos, sempre nous, sempre commovedors, sempre oberts a relectures i a noves mirades. Com la revisió exquisida que n'ha fet Pau Alabajos en el seu nou disc -i que vam descobrir a l'Octubre Centre de Cultura Contemporània, un equipament essencial que encara no havia visitat.

Penso ara, des del menjador de casa meua, mentre escric aquestes ratlles, en els llocs i noms d'un poble –ara ja ciutat- que em parlen a cau d'orella del goig immens de viure.

Llibertat presos polítics.

PROBLEMES A L'HOSPITAL DE VINARÒS

text NAT LIA SANZ

El Partit Popular ha denunciat a través de la seua diputada en les Corts Valencianes, Marta Gallén, que l'hospital de Vinaròs porta més d'una setmana realitzant suspensions de les intervencions quirúrgiques programades a causa de la falta d'anestesisistes segons han informat als populars diversos sindicats de treballadors del Departament de Salut de Vinaròs. La diputada popular ha recordat els problemes que arrossega l'hospital de Vinaròs des de l'arribada al govern autonòmic del PSPV-PSOE i Compromís "amb l'increment de les llistes d'espera tant quirúrgiques com en consultes externes, el col·lapse del servei de radiologia amb llistes d'espera superiors a un any i ara un problema amb els anestesisistes que obliga a suspendre operacions programades i una saturació del personal d'infermeria destinat als quiròfans".

Gallén exigia a la conselleria de Sanitat Universal "que done una resposta urgent a aquesta situació que afecta, a més, a un hospital de la principal zona turística de la província i que s'informe a la ciutadania amb dades reals i no ocultant una situació que posa en risc la salut de milers de castellonenques". La diputada popular ha anunciat una bateria de preguntes en les Corts Valencianes a fi de conèixer "les dades que fins aquest moment ha ocultat la conselleria de Sanitat i que els ciutadans han de conèixer. I també per a exigir solucions de debò i urgents a una situació de l'hospital de Vinaròs que és molt deficient", a més de denunciar

que el govern valencià no està prenent decisions que ho millore".

Per la seua part, el sotssecretari del PP de la província de Castelló i alcalde de Peníscola, Andrés Martínez, ha afirmat que "l'hospital de Vinaròs està derivant a un centre sanitari d'Amposta (Tarragona) la realització dels TAC's, unes proves radiològiques d'alta precisió, sense que s'estiga explicant als pacients els motius pels quals se'ls remet a un centre hospitalari que no pertany a la conselleria de Sanitat de la Generalitat Valenciana". "Una vegada més la direcció de l'hospital de Vinaròs no ha informat a la població, i la conselleria de Sanitat Universal, en mans del PSPV-PSOE, continua sense oferir solucions al servei de radiologia que des de fa mesos ve acumulant unes llistes d'espera de més d'un any per a realitzar determinades proves com són les ecografies".

Des del Partit Popular mantenen contacte permanent amb els sindicats que representen a la plantilla i que reclamen també "solucions a uns problemes que afecten a la salut de les persones i que demostren que l'hospital de Vinaròs i el seu departament de salut no s'està gestionant correctament i que la Generalitat Valenciana en mans de PSPV-PSOE i Compromís posa en risc un servei bàsic i fonamental com la salut". El sotssecretari popular ha recordat que "la nostra Presidenta regional, Isabel Bonig, i el coordinador de política social en les Corts Valencianes, José Juan Zaplana, han vingut fins a Vinaròs per a reunir-se amb els sindicats i conèixer els problemes existents perquè per al Partit Popular la sanitat és un eix de les nostres polítiques públiques i volem que l'hospital de Vinaròs siga dels millors de la Comunitat".

Maricarmen Ratia exposa "Artenseda" al Palau del Marquès de Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Els baixos del Palau del Marquès de Benicarló s'han convertit en una sala d'art, en la qual Maricarmen Ratia ens ofereix la col·lecció "Artenseda", que ens permet descobrir que la pintura a mà en seu és la culminació de tot un treball de recerca sobre les diferents tècnica, materials, tints, teixits, etc.

L'artista ens comentava, "durant el temps d'aprenentatge, de forma autodidacta i amb molta il·lusió, he pogut gaudir de tot el procés observant que el vehicle d'expressió creativa és una fibra natural i que el resultat, una vegada aplicats els tints, és sorprenent i inesperat".

©Vicent Ferrer i Julià

CARTA A ... ENRIQUE BESALDUCH, president del Club de Bàsquet Benicarló

text EL LECTOR foto CON OTRA MIRADA/ CBB

Abans de començar, i vull que quede ben clar, vaja per a vostè i per a tota la seua junta directiva, la més sincera felicitació per la gran fita aconseguida per al bàsquet local de militar la propera temporada a la lliga EBA de bàsquet estatal. No hi ha dubte de que tot plegat és un gran èxit, fruit d'una excel·lent labor i el treball ben fet.

He de reconèixer, però, la meua més absoluta ignorància en el món del bàsquet a aquests nivells. Li confesso, senyor Besalduch, que no havia sentit parlar mai de la lliga EBA. Per molt que vaig intentar desxifrar el que s'amagava al darrere d'aquest acrònim, no vaig ser capaç d'aconseguir-ho. Tenia clares les dues primeres lletres, però no la tercera. Al final li vaig preguntar a la senyora viquipedia, que em va aclarir lo meu dubte i ara ja ho sé. Liga Española de Baloncesto Amateur. També m'he assabentat de que és la quarta lliga en importància de les que se celebren a tot l'estat, i que el nostre equip es troba dins d'un grup compost per equips valencians i murcians i que porta la lletra "E". També he vist que el desplaçament més curt és al Port de Sagunt, i el més llunyà a Cartagena per dues vegades. Això vol dir que l'únic equip de la "nostra província" que milita a aquesta categoria del bàsquet estatal, som nosaltres. La meua lògica, des de la ignorància, em diu que potser ens hauria convingut jugar a un grup que estiga més al nord, però imagino que la lògica territorial és inamovible.

Davant d'aquestes dades m'he esglaiat, la veritat. Si en algun moment vostè arriba a llegir aquesta carta, li demano que no em tinga en compte res del que vaig a escriure a partit d'ara. Tot serà fruit de la meua ignorància en aquest esport i tot allò que l'envolta.

Per això vull suposar que vostè –i quan dic vostè incloc també la seua junta directiva- ho tindran tot previst i hauran fet una anàlisi molt exhaustiva del que suposa aquest gran repte. Sobretot pel que fa el tema econòmic, amb uns desplaçaments molt llargs, unes despeses federatives que suposo seran importants, uns arbitratges sensiblement més cars que els de la temporada passada i uns quants jugadors de fora que hauran de tindre un aixopluc i un manteniment. Tinc entès que només hi haurà un jugador del poble, cosa molt comprensible per la entitat de la lliga on es militarà. Òbviament un equip competitiu a aquest nivell no es pot fer amb majoria de gent del poble i cal buscar reforços fora de casa. He llegit que l'ajuntament els ha ofert ajuda econòmica, amb un conveni de dotze mil euros i la cessió gratuïta de les instal·lacions. Amb aquests diners ben justet arribaran a cobrir els desplaçaments. Estic convençut de que tenen altres importants fonts d'ingressos previstes per a fer front a tan important despesa, mirar de mantenir la categoria i fer una campanya digna.

Del que sí que me n'alegro molt és de que això no siga cap impediment per a seguir treballant l'esport de base amb la mateixa intensitat que fins ara han fet. De fet, volen que l'equip insígnia del club, siga un al·licient per als més joves i que el tinguen com a punt de referència.

Tant de bo tot això es complisca i tinguen els màxims èxits en aquesta nova etapa, tot i que penso que tot allò que no siga treballar amb gent del poble, a la llarga surt malament. La meua opinió és que els equips del poble han d'estar allà on els nostres jugadors ens ho poden permetre, tant si es baixa com si es puja. I no passa res. Totes les altres coses poques vegades han triomfat i algunes ham acabat prou malament.

Per a acabar, li vull desitjar molta sort i una etapa al club plena de triomfs i alegries.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

El supervisor de vacances

Com ja no tenim el Lector, que feia de flagel·lador dels imperfectes a La Veu, no ens ha quedat més remei que ficar-nos en la seua pell i repartir unes quantes fuetades a tort i a dret en aquesta casa, per vore si el personal que pitja les tecles de l'ordinador es fica una mica més les piles i no fa cagades (i mai millor dit, ja ho veureu), com la de la setmana passada a la secció La Carxofa, quan afirma que el concert de música de ball de la banda juvenil que es va fer als peus del campanar haguera estat millor fer-lo, com en altres anys, a la "plaça Maria Agustina", la que tenim darrere de l'ajuntament. Per fer-lo a un altre lloc que no siga, ja va bé encara que l'acústica va ser molt roïna, però fer-lo a Castelló, creiem que ens queda una mica lluny. Doncs sí, resulta que la dita plaça que esmenta La Veu es troba ni més ni menys que a la capital orelluda i no ací. La plaça a la qual es referia qui va donar la carxofa és la de Maria Victòria, on moltes vegades s'han fet concerts i, sens dubte, té millor acústica que el lloc triat per fer la música de ball d'enguany. En fi, cada cosa al seu lloc!

Un concert a la jungla

I ja que estem amb açò de la música, aprofitem per reconèixer en públic el concert de música de cinema que, ara sí, es va fer a la plaça de Sant Bartomeu, al lloc de sempre, uns metretes més al darrere. Va ser tot un goig escoltar-lo però la cosa és una altra: i és que vam vore com abans del concert la gent anava com a boja esperant que obriren les gàbies on estaven les cadires per asseure's. El públic va haver d'agafar-se ell mateix el seient i allò es va convertir en una jungla per vore de no quedar-se plantat. Quin sotrac van tenir les gúeles quan van arribar dos hores abans i van trobar-se que no podien assentar-se! Una mica més i el agarra un tres de copes! Clar, l'aglomeració i següent guirigall del personal passant cadira per ací, per enllà, per dalt del cap, per baix, i per tot arreu, va ser d'allò més esperpèntic. Podem entendre que l'ajuntament no vulga disposar les cadires abans perquè els espectadors més matiners no s'hi apalanquen tan prompte, però no tenim clar que surta a compte atés que en les aglomeracions d'aquesta mena, i més amb gent gran, pot ser pitjor el remei que la malaltia. Nosaltres ja ho hem dit! I si no mireu la foto de com corrien les cadires per damunt del cap de la gent. Un tafaner va comentar

que si ficaven un parell de municipals regulant la cosa i barrant el pas amb una cinta... igual això no passaria. Un altre tafaner li va respondre que no embolicara més la troca... que aleshores sí que hauríem begut oli! Què devia voler dir? I és que el comportament d'uns i altres en aquests espectacles donaria per a tot un monogràfic i per

a molts còmics de Burriel! I no diem res dels municipals...

Gestionar la fauna microbiològica

Per cert, fent referència als nyaps que comentàvem al principi, vam vore que l'altre dia sobtadament van haver de tallar un tram de la zona del Gurugú, o siga al costat del mateix Morrongo, segons diu el cartell que hi havia enganxat a la tanca, per "Zona no apta para el baño por contaminación microbiológica". Ja hi tornem! A vore, ¿un eufemisme per dir que se li havia escapat la merda a un tram de la canonada del col·lector de residus que passa per aquella zona? Doncs si és així, no cal que li peguem tantes voltes i que ho diguen clar. Les condicions de les clavegueres d'aquella zona no estan en les millors condicions sanitariofecals, tots ho sabem, i que és una herència que cal tindre en compte per a resoldre-ho el més aviat possible, sense posar més adjectius, doncs

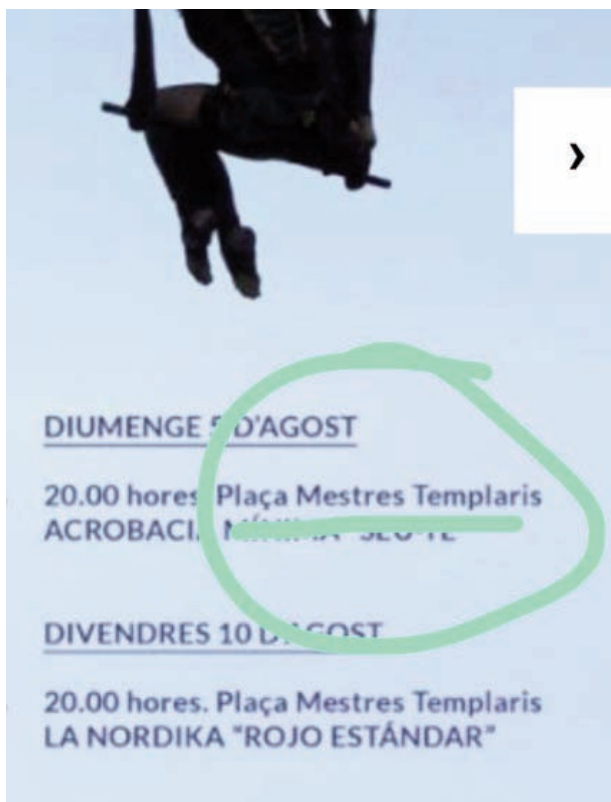
ve de la p gina anterior

3. Roda de premsa del regidor de Festes, Ilde Añó. Prèvia de la programació de les Festes Patronals

Dia: divendres, 27 de juliol

Hora: 9.00 hores

Lloc: Passeig de Manuel Azaña (darrere del Parador)

T@vi Buendi@
@Buendia2k11

En respuesta a @CD_Castellon, @CDBenicarlo y @PichiAlonso9

Y ha dirigido el partido el arbitro y concejal de Deportes de Benicarlo Carlos Flor.....#refereeTop

28/7/18 21:43

també. A partir d'ací ens agrada vore com l'alcaldeessa surt impol·luta d'aquesta pizarada fora del test (és una forma de parlar), i com li ho encoloma al regidor de medi ambient, Bueno, que lògicament d'això de merdes en deu entendre una mica més. De tota manera, ¿els col·lectors, els emissaris i tot el que corre per baix terra no depèn d'urbanisme? Llesta, la senyora alcaldeessa!

Anul·lacions inexplicables?

Igual de llest també ho deu ser el regidor de Festes, Obres i Serveis, Ilde Añó, que curiosament, segons tenim entés, tenia una roda de premsa el mateix dia al matí a les 9h., justament a la mateixa zona, en una mena de prèvia que volia fer per explicar com de boniques es presentaven les festes d'enguany i de cop la va anul·lar. Vaja, quina casualitat, no? Deu ser allò que en política les casualitats no existeixen? En fi, que més d'un deu pensar que som uns malpensats. Segurament ens ve de mena... com als polítics!

Recorda: si ho fas bé, també funciona!

Canviem de tema i parlem d'això que també els ha passat als de l'ajuntament, que programa les coses en uns carrers que no existeixen, la plaça Mestres del Temple, per exemple. Paregut, paregut, al que els va passar la setmana passada als del poble del costat que ja sabeu, que van canviar el nom d'un dels seus passeigs amb el traductor automàtic, o com començàvem avui la secció, amb el trasllat a Benicarló de la famosa plaça dels orelluts. En aquesta ocasió, però, val a dir que la diferència no és tan gran atès que, segurament, els Mestres aquells, per a ser del Temple, el més segur és que havien de ser templers. Ara, més enllà de la supressió de la preposició i l'article del nom original, mestres templaris sembla un neologisme innecessari.

Un acte familiar

Xeic, ben bonic ho vam tenir el passat cap de setmana amb la presentació del nou Benicarló de futbol amb el xut d'honor a càrrec de l'alcaldeessa Xaro Miralles, el nostre esportista més destacat, Pitxi Alonso, i la seua néta Luna. Mireu, són d'eixes coses que sempre ens han agradat perquè Pitxi, ha portat, porta i continuarà portant el nom de Benicarló per allà on vaja. Segur que fins i tot per la Xina, que és per on ara sembla que va entrenant. Per cert, per a colofó, i fent bona la dita aquella que tot queda a casa, el partit entre el Benicarló i el Castelló, en què el resultat va ser el que menys importava, el va dirigir el regidor d'Esports, Carlos Flos, no el rebatejat "Flor" que li van ficar, i que a banda de la faceta de polític sembla que també té la d'àrbitre de futbol en les categories inferiors.

LA DONA QUE VA CREAR FRANKENSTEIN

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Mary Shelley.

Directora: Haifaa Al-Mansour.
 Repartiment: Elle Fanning, Douglas Booth, Bel Powley, Maisie Williams, Joanne Froggatt, Tom Sturridge i Stephen Dillane. Guió: Emma Jensen, Haifaa Al-Mansour.
 Fotografia: David Ungaro.

Mary Godwin Wollstonecraft era el nom de fadrina de Mary Shelley. Va ser filla del filòsof llibertari William Godwin i de la filòsofa feminista Mary Wollstonecraft que va morir deu dies després de nàixer ella. Va rebre una educació exquisida. La primera seqüència de la pel·lícula ens la mostra llegint i amb una afirmació de la importància que tenen els llibres en la vida.

que Shelley havia enviudat perquè la seua primera esposa s'havia suïcidat es casa amb ella.

Aquesta és la part de la vida de Mary Shelley que ens conta amb gran encert la directora Haifaa Al-Mansour. Una directora, la vida de la qual té un cert paral·lelisme amb la de Mary Shelley, ja que va tindre molts problemes a l'Àrabia Saudita per a rodar la seua primera pel·lícula, *La bicicleta verda*.

Haifaa Al-Mansour té una gran habilitat per narrar aquesta història que va creixent en intensitat a mesura que la protagonista va creixent com a persona. Ens mostra el seu aprenentatge artístic i vital, els desencisos i dolors que li proporciona la vida, la lluita contra un univers masculista que la humilia, la ignora i la maltracta. Estableix una relació entre la solitud a la que es veu condemnada Mary Shelley i el personatge creat pel doctor Frankenstein.

La directora li dona a la pel·lícula aquest toc típic del cinema anglès com quan ens mostra el camp escocès. A més sap construir molt bé l'ambient romàntic de l'època, amb els paisatges, els colors o les passions desafortunades dels personatges.

Mary Shelley és una bona pel·lícula que ens aproxima a una escriptora, que va viure fa més de dos-cents anys, però que va escriure una obra que plantejava molts interrogants al ser humà que encara són vigents.

Als setze anys coneix el poeta Percy Bysshe Shelley, que fa una estada a casa seua per rebre formació del seu pare i inicien una apassionada relació sentimental. Shelley era casat i tenia una filla, però la relació segueix avant amb moments molt turmentosos, perquè el poeta era partidari de l'amor lliure, cosa a la que ella es negava. A més van passar moments molt difícils per la falta de mitjans econòmics, ja que la vida en contra de les convencions socials que portaven, va fer que Shelley deixés de rebre diners del seu pare.

Un bon dia coneixen el també poeta Lord Byron, que estableix una relació amb la seua germanastra Claire, a qui deixa embarassada. L'any 1816 viatgen a Ginebra on passen uns dies en la seua residència. Com que ja porten molts dies sense sortir de casa perquè està plovent, per a matar l'avorriment decideixen escriure una història de fantasmes. Mary Shelley molt interessada en els avanços de la ciència escriu *Frankenstein o el modern Prometeo*. Un altre dels convidats John Polidori, escriurà *El vampir*, obra que influiria en Bram Stoker per a escriure la seua novel·la *Dràcula*.

Mary haurà de lluitar molt per a aconseguir la publicació de la seua novel·la i en la primera edició ho ha de fer anònimament. Com que porta un pròleg de Shelley, tothom creu que aquest era l'autèntic autor. En una presentació que es fa de la novel·la, Shelley fa públic que l'autèntica autora és ella. Com

text PATRICI GIL

Racó poètic

PORNOGRÀFIC

No patisques, no t'alçare la faldilla,
 No et desbotonaré,
 per poder ficar ma, i ficar-te calenta.
 Després, et deslligaré les sabatilles, es clar!
 Molt subtilment,
 esgarrifosament, fervorosament,
 Et traure els pantalons.
 T'alliberaré les cames,
 refregant-les, per poder-les escalfar.
 Em ficaré luxuriós,
 però tu, deixa't fer, que avui estic ebri d'amor.
 Tot seguit,
 les mans aniran lliures,
 buscant, rebuscant, tocant tremoloses.
 Furgaré en els teus pits redons,
 de mugrons carnosos, apetitosos.
 Botons fora!
 Et trauré la camisa.
 Pits en l'aire!
 En rentaré la cara amb ells, es clar!
 I els lleparé.
 Que m'agraden en bogeria,
 Els faré dansar,

fins que me'n canse.
 Seràs nua, Seràs nua i et posseiré.
 Seré la serp que t'envolte,
 I gemega que jo t'escolte.
 Seràs a sobre meu i fornicarem,
 Desmesuradament, extremadament.
 Però que es açò?
 Els xiquets obrin la porta,
 "gatellada".

CONTAMINACIÓ MICROBIOLÒGICA

text J. GUILLEM

La darrera bombolla immobiliària encara supura pus a Benicarló. La platja del Gurugú, a l'estil d'un predicador moralista de cantonada, ens espanta amb una de les conseqüències dels anys de l'avarícia, dels anys de la construcció a tota velocitat i dels diners ràpids. Just ara que la felicitat macroeconòmica retorna a instal·lar-se esplendorosa, les nostres deposicions emergeixen de les catacumbes erigint-se en aquella veu de la consciència que amarga les festes. Igualet que eixe amic xafaguitarres que es diverteix sentenciant allò de 'ja t'ho deia jo'.

Anys enrere, els tècnics i especialistes no encertaren a l'hora d'identificar els punts d'origen de la crisi econòmica. Passa exactament el mateix amb la fuita de porqueria. Resulta extraordinàriament complicada de localitzar. Miren vostés l'extrema dificultat que enviaren robotets per les clavegueres benicarlandes perquè localitzaren les llardoses fonts. I no les trobaren! Per cert, aquesta imatge sí que es correspon al segle XXI i no la dels cotxes voladors de Blade Runner. És a

dir, amable lector, que cada cop que estira la cadena de l'enginy fecal de casa, podria ser vosté qui col·laborés a què a la llet marina no li falte Cola-Cao per barrejar-se. O jo mateix, podria estar homenatjant "Mi agüita amarilla" de Los Toreros Muertos cada vegada que prem el botó de l'evacuació de la cisterna. Dit d'una altra manera, tots som sospitosos pel cas de la regurgitació de la bombolla de merda. O, si ho prefereixen, el cas de la contaminació microbiològica.

XXVI CLÀSSICA DE NATACIÓ I IV COPA D'ESPANYA D'AIGÜES OBERTES

text AP foto JES S MAESTRO

El pròxim 12 d'agost se celebrarà la XXVI Travessia nadant "Peníscola-Benicarló" i constarà de dues distàncies a triar, una de 8000m i una altra de 3000m.

En la Clàssica de Natació podrà participar qualsevol nadador de qualsevol edat i categoria, i ambdues proves -8000m i 3000m- són puntuables per al Circuit Autonòmic d'Aigües Obertes. Els nadadors realitzaran un recorregut que s'iniciarà a Peníscola i finalitzarà a Benicarló. La prova de distància llarga, de 8000 m, eixirà a les 08:30h des de la Platja Sud i la de distància curta, de 3000 m, ho farà a les 09:15h des de la Platja Nord en el punt situat enfront del Gran Hotel Peníscola.

Aqueix mateix cap de setmana, el dissabte 11 d'agost, tindrà lloc una altra jornada de natació en aigües de Peníscola: la II Volta Popular al castell patrocinada pel Magic Museum by Yunke. La prova nadant tindrà una única distància de 2200m, està oberta a la participació de tots els públics i l'eixida serà a les 10:30h des de la Platja Sud.

En la Clàssica de Natació podrà participar qualsevol nadador de qualsevol edat i categoria, i ambdues proves -8000m i 3000m- són puntuables per al Circuit Autonòmic d'Aigües Obertes.

Ambdues cites esportives estan organitzades pel Club Natació de Benicarló amb la col·laboració de les regidories d'Esports de Peníscola i Benicarló. El Director Esportiu de la prova, Adolfo Saura, va indicar que "de moment hi ha més de 250 inscrits però la previsió és superar els 300".

Per la seua banda, la responsable de la regidoria d'Esports del consistori peníscolà Raquel París, juntament amb el regidor d'Esports benicarlando, Carlos Flos, van fer palesa la necessitat que, aprofitant la Travessia, es pogueren construir sinergies entre municipis veïns perquè això seria beneficiós tant per a les institucions com per als ciutadans, al tenir al seu abast una prova esportiva de primer nivell.

EL CIRCUIT DE CURSES POPULARS COMPLEIX CINC ANYS

text AB foto VICENT FERRER

El calendari comença el 8 de setembre amb el 5k i finalitzarà el 19 de maig amb la Trail de Benicarló, que ampliarà el recorregut per tal d'adaptar-se a les necessitats dels atletes. Les inscripcions es podran fer a partir del 3 d'agost per a tot el circuit en general o per a cada prova en particular.

L'èxit de les quatre edicions anteriors del Circuit de Curses Populars ha portat la Regidoria d'Esports a apostar de nou per aquest format que aglutina totes les curses populars que s'organitzen a Benicarló durant l'any i que l'any passat va comptar amb la participació de 1.959 atletes. Així ho ha confirmat el regidor d'Esports, Carlos Flos, acompanyat dels representants d'algunes de les entitats que col·laboren en l'organització de les proves: Gerardo Serrat, president del Club d'Atletisme Baix Maestrat; Julio Sánchez, president del Club Triatló Basiliscus, i Cristina Beltran, representant de la Penya l'Arjup.

«L'èxit de participació i d'organització dels anys anteriors ens ha convidat a reprendre amb ganes aquesta cinquena edició», ha dit el regidor. Flos ha remarcat que «el circuit comença a ser referència a la comarca» i que «si alguna cosa ens diferencia és el tracte que donem als esportistes i l'atractiu dels recorreguts de totes les curses».

El Circuit començarà amb la 5k nocturna (8 de setembre), una prova que s'ha avançat al calendari per a facilitar una major participació i que tindrà el mateix recorregut que l'any passat. També, com l'any passat, s'ha pensat en els més menuts i per això s'han inclòs diverses categories infantils.

Al novembre arribarà la RunBike (11 de novembre) que coincidirà amb el duatló escolar, on podran participar xiquets i xiquetes de tota la Comunitat

Valenciana. La prova tindrà les mateixes característiques que els anys anteriors i es podrà participar només corrent, només en bicicleta o les dos modalitats juntes.

La tradicional Sant Silvestre benicarlenda (31 de desembre), que ja complirà 41 edicions, continuarà amb el seu esperit competitiu i a la vegada lúdic i familiar.

La Mitja Marató de la Carxofa, una de les proves més emblemàtiques del Circuit, serà el 17 de febrer i comptarà amb un gran nombre de voluntaris que ajudaran a organitzar-la.

A l'abril arribarà la 10k (28 d'abril). Una prova que repetirà el circuit de l'any passat i que resulta molt atractiu per a tots els corredors.

Finalment, el Trail de Benicarló (19 de maig) tancarà el Circuit de Curses Populars. L'organització està estudiant la possibilitat d'allargar la distància perquè molts atletes així ho han demanat.

Les inscripcions es podran fer a partir del 3 d'agost per a tot el circuit en general o per a cada prova en particular a través del web www.hj-crono.es

COM UN DEJAVÚ

text VICENT T. PERIS foto VICENT FERRER

Feia dies que no veia el camp del Benicarló amb tanta gent. De fet, des del partit que van jugar fa un parell de temporades el nostre amater contra el Peníscola que no s'havien vist les grades tan plenes. En un amistós, em diu el papa que feia anys. A la tribuna (on es va concentrar tot el públic per la calorassa que feia) es van poder vore moltes samarretes del Castelló en diferents versions. Són entranyables aquests castellaneros.

Abans de començar el partit, es va retre un homenatge a Pichi Alonso i se li va lliurar un carnet de soci d'honor del club. No sé si això és tot, que no em pareix malament, però haguera fet falta una mica més de publicitat i encara ara trobo a faltar algun lloc visible on es veja bé el nom de qui dona nom al camp, no sé si m'explico. També va fer la sacada d'honor la senyora alcaldessa i suposo que deguera prendre consciència que amb aquesta estora rasposa que tenim de terreny de joc no podem continuar. Això ja ho sap el regidor d'esports, que va fer d'àrbitre en la que diuen que serà la seua darrera temporada en actiu.

Potser siga pesat, però sí, poca cosa nova-nova vaig trobar amb la nova junta gestora. Cap allí organitzant hi havia gent que tenia vista de l'etapa anterior a la presidència de Pedro Baca. Ben tornats siguen a casa seua, clar. Els altaveus tornen a funcionar i Josvi Palanques n'ha représ el comandament; la veritat és que jo ja l'enllorava perquè no només diu les alineacions i anuncia els canvis, sinó que té unes seleccions musicals sensacionals que ni el Ramón

Pardo dels seus millors temps, uns eslògans comercials que empetiteixen els de Bassat i cante els gols del Benicarló amb un entusiasme digne de millor causa. Els del Gol Roig (cinc o sis, em vaig descomptar) a la mitja part li van demanar ben educadament que parlara valencià. També ho faig jo. Que a un poble com Benicarló des de megafonia s'expressen en castellà i a una capital com València (o a un camp de primera com lo del Villarreal) s'utilitze la llengua pròpia és, com a mínim, ridícul per part nostra. Des d'aquesta modesta pàgina li demano al president Igual, persona sensible amb aquests temes, que faça alguna cosa perquè no se'ns en riga -com a mínim- la gent que ve de fora.

El partit no va tindre cap història. Estem parlant de dos equips de diferents categories, un de professional i un d'amater, un que duu diverses setmanes de rodatge i un altre que va començar encara aquesta passada setmana els entrenaments. Els orelluts (mira quin nom més ridícul, tat?), van imposar la seua superioritat des del minut u i ens en van fer cinc que n'hagueren pogut ser sis o set; no els vaig vore però com un equip assentat i trobo que encara tenen molta feina a fer, però molta. Nosaltres, malgrat tot, vam tindre també les nostres i al minut 82 un tal Mihai (?) va marcar el de la vergonya que es diu.

Poques conclusions. A les xarxes socials (molt ben dutes per part del Benicarló) havia llegit la convocatòria i havia vist que Marcos Cano també estava convocat, però a l'hora de la veritat no va estar ni assegut a la banqueta. Em voldria equivocar però alguna cosa em diu que el nostre fi davant centre no té tot el filing necessari per lligar amb el cos tècnic actual. Vorem.

Ja una mica més rodats demà mateix anem al camp del Càlig. I després no sé quin dia és vénen ací el Vinaròs, la Rapitenca i els juvenils del Villarreal i el Roda i tampoc sé quin dia anem al camp del Remolins. Després de tots aquests partits ja podem començar a prendre consciència de qui som.

Per cert, aquesta setmana han començat els entrenaments del filial de primera regional que estaran dirigits per Moises Gilabert. Faran també uns quants amistosos contra el Rossell i el Salzedella. Faena tenen perquè, encara que baixaren, m'agradaria que quedaren per davant de qualsevol altre equip de la comarca.

Ja me'n puc anar de vacances, senyor director gerent?

Em diuen que no!

©Vicent Ferrer i Julià

BÀSQUET: RENOVACIÓ A BYRON RICHARDS I FITXATGE DE JAIME CAMPOS PEL CB BENICARLÓ

text i foto VICENT FERRER

Byron Richards ha renovat amb el CB Benicarló, en la que serà la seua tercera temporada. A més de la seua aportació com jugador, col·labora com entrenador, en tecnificació de la base i difonent el bàsquet i els seus valors en tots els col·legis de Benicarló.

El jugador va nàixer el 25/08/1989 en Silver Spring (MaryInd), amb una altura de 200 cm i 100kg de pes. Va jugar i estudià a l'institut DeMatha Catholic High School en Hyattsville (Maryland), USA. En 2011 es va llicenciar en la universitat American Internacional College de Springfield (Massachusetts), on jugà 4 anys en la NCAA 2.

La passada temporada va ser un dels jugadors que va liderar l'equip en la Primera Nacional, amb una anotació 15,5 punts, 7 rebots i 1 tap per partit 41% T3 i 53% T2.

Durant les temporades 2013/15 va jugar professionalment a Anglaterra en la NBL de primera divisió. La primera temporada en Nassa Neptunes i la segona temporada jugant per als Essex Leopards guanyant el campionat nacional en 2014/15.

Fitxatge

Jaime Campos, jugador nascut en 1998, arriba al Benicarló procedent del TAU Castelló, on ha desenvolupat quasi tota la seua etapa esportiva,

exceptuant dos anys a València Bàsquet Club i un any en USA en categories de formació.

Ve de fer una gran temporada en el sènior de Primera Nacional del TAU Castelló. Sense oblidar-nos que es tracta d'un jugador d'arrels benicarlandes.

CRÒNIQUES NATACIÓ

text i foto CNB

IV TROFEU VILA D'ONDA

Dissabte 21 de Juliol es va disputar, a la piscina olímpica exterior d'Onda, la quarta edició del trofeu Vila d'Onda. Inicialment pensat per a categoria aleví, des de l'any passat, inclou també la categoria benjamí.

El Club Natació Benicarló, va presentar un equip format per 18 nedadors, dirigits per Lucia Vicente i Carla Cornelles, Joana Bel, Alejandra Oroian, Ainhoa Baró, Yasmine el Khattab, Sara el Khattab, Sara Martín, Daniela Valdearcos, Julia Roca, Paula Alcaraz, Yeray Ibáñez, Henar Àvila, Noemí Verge, Alicia Harris, Maria Verge, Maitane Lacalle, Bianca Ralea, Noa Pereira i Jesús Martín.

Després d'haver finalitzat els campionats d'estiu, aquest trofeu tancava definitivament la temporada de competició en piscina per als nostres nedadors. Els resultats més destacats foren els de: Joana Bel, or, als 400 estils i bronze, als 100 papallona; Henar Àvila, or, als 100 lliures i plata, als 400 lliures i Yeray Ibáñez, or, als 200 estils benjamins.

TRAVESSIA DE XILXES

Tot i les inclemències meteorològiques, Diumenge 22 de Juliol, es va celebrar la travessia de Xilxes, sobre una distància de 1700 metres, inclosa al trofeu d'aigües obertes de la Diputació de Castelló.

La participació del Club Natació Benicarló, encara que no era molt nombrosa, va aconseguir bons resultats, en conjunt, amb un grapat de punts que li permeteren a l'equip recuperar la segona posició a la classificació per equips del trofeu d'aigües obertes de la diputació.

El més destacat individualment varen ser les victòries d'Alicia Gilabert, a la categoria Màster D, i de Jordi Curto a la categoria Sènior.

TRAVESSIA PLATGES D'ORPESA

Dissabte 28 de Juliol els nedadors del CN Benicarló participaren a la travessia de les platges d'Orpesa sobre una distància de 2150 metres, amb la corrent en contra.

Els nedadors representants del CNB foren: Jordi Curto, David Curto, Dani Sorlí, Alicia Gilabert, David Esteller, Javier Roca, Fernando Arnau i Jaime Ibáñez.

Jordi Curto, en categoria sènior i Alicia Gilabert, en categoria Màster D, repetiren victòria, altre cop, amb la qual cosa, es consoliden en la primera posició, de les seues respectives categories, en la classificació del circuit d'aigües obertes. El CNB va aconseguir, també, la segona posició, per equips.

ve de la p gina anterior

TRAVESSIA DE LA PLATJA DEL GURUGÚ

Diumenge 29 de Juliol, un grup de 15 nedadors del CNB va disputar la travessia de la platja del Gurugú, al grau de Castelló, organitzada pel C Natació Castàlia-Castelló, amb un recorregut de 2300 m.

Els participants pel CNB foren: Susana del Olmo, Miguel Piñana, Jordi Curto, David Curto, David Esteller, Jose M Tejedor, Javier Vicente, Javier Roca, Marc Sánchez, José Luís Alcaraz, Miryam Martínez, Eva García, Fernando Arnau, Jaime Ibàñez i Leyre García.

El resultat més destacat va ser el segon lloc, en la categoria Màster A, de Susana del Olmo i la tercera posició de l'equip de parelles format pels germans Jordi i David Curto.

Després de la disputa de les 3 darreres proves, el CNB manté, amb solvència, la segona posició a la classificació per equips del circuit.

RELLEU DE GIMNASTES AL MABEL

text i foto MABEL

Com cada any, en acabar la temporada, el Club Mabel es reuneix per a celebrar les fites aconseguides i nomenar a les que seran les seues noves representants. L'acte es va celebrar dissabte passat 14 de juliol al Restaurant Neptuno de Benicarló. Allí, pares, gimnastes i simpatitzants del Club van gaudir d'una nit entranyable. En aquesta ocasió, les dames 2017: Núria

Sancho Miralles, Carla Palamariu i Patricia Saura Añó van passar el relleu a tres gimnastes destacades del nostre club: Inés Domingo Orti, antiga gimnasta amb una brillant trajectòria i Marta Onieva Fuentes i Ana Zorrilla Marzá, dos de les nostres actuals gimnastes amb un gran recorregut per davant. Els volem donar nostra més sincera enhorabona i esperem que gaudisquen del seu any com a dames del Club Mabel. Felicitats!

CONCERT DE PEL·LÍCULA A BENICARLÓ!

text i fotos CARLOS S`NCHEZ REDORAT

El passat divendres 27 de juliol, en una plaça de Sant Bertomeu repleta de públic, va tenir lloc un dels concerts que ja ve sent tota una cita dins la programació cultural d'estiu a Benicarló, com és el concert "La música al cinema". Està organitzat per l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" i interpretat per la seua banda, dirigida per Pablo Anglés, en la que ha estat la seua XII Edició.

Un concert on es conjuga la música en directe amb un muntatge audiovisual fet per José Luis Guzmán, que pretén fer un breu recorregut per les diferents bandes sonores de les pel·lícules més rellevants de la història del cine.

Per a esta ocasió van ser un total de 10 bandes sonores les escollides per a un programa innèdit que van comptar amb la col·laboració del Ballet Lupe i la magnífica veu de Blanca Fontanet, que juntament amb la presentació a càrrec del Grup de l'Escola de Teatre van aconseguir una actuació de pel·lícula per una refrescant vetllada d'estiu.

